

Voorjaarsvakantie Tollies to Tofo Mozambique.

Beste duikbuddy's.

De reis zit er op.

Wat wij mee hebben genomen zijn schitterende ervaringen en ontmoetingen in zuid Afrika en Mozambique, vastgelegd op foto's en video, van manta's, walvishaaien de big 5 en nog veel meer. Hier een beknopt verslag van onze reis.

Na een ontspannende reis in een 777 van de KLM rechtstreeks naar Johannesburg gevlogen. Op het vliegveld een auto gehuurd en toch, een vreemde ervaring als blijkt dat het stuur aan de rechterzijde zit en de versnellingspook voor de bestuurder aan de linkerzijde.

Onze eerste doel was het vinden van een geschikte locatie om de nacht door te brengen om vervolgens 1200 km dwars door Zuid Afrika en Mozambique te reizen naar onze eindbestemming Tofo. Een klein plaatsje enige kilometers van Inhambane.

Om 23.30 uur reden wij door een met hek beveiligd pittoresk complex met een aantal kleine huisjes. Wij werden spontaan ontvangen door een slonzig geklede, ongeschoren blanke zuid afrikaan. Het was een hartelijke ontvangst en het appartementje was heel knus.

Het eerste traject was Maputo, een grote stad net voorbij de grensovergang van Mozambique. Het eerste gedeelte ging over fantastische snelwegen door een prachtig wisselend landschap en na de grote stad (Nelspruit) werd de rit steeds mooier.

Wij hebben de toeristische route genomen met prachtige panorama's, diepe dalen afwisselend met enorme rotsblokken, naaldbossen, maïsvelden en grasvelden.

Op een gegeven moment passeerden wij de stadjes Alkmaar en Schagen.

Het is ongelooflijk als je van de snelweg gaat om een tankstop te maken en te belanden in een groot en goed geoutilleerd winkelcentrum in the middle of nowhere.

Onze andere stops waren meestal armoedige verkooppunten waar de lokale bevolking vruchten en noten aan de passerende toeristen probeerde te verkopen.

Bij de grens van Mozambique aangekomen werden wij omringd door behulpzame lieden die ons wilden helpen om diverse documenten in te vullen om enige zuid Afrikaanse munten (ZAR) te verdienen. Wij hebben deze hulp afgeslagen en zijn na enig zoekwerk door de Afrikaanse en Mozambicaanse grens doorgekomen. De grenspassage verliep voorspoedig ondanks het feit dat wij nog geen visum hadden en de huurauto ingevoerd moest worden.

Wij hebben nog even getankt en onze laatste muffins aan de lokale jeugd gegeven. De kinderen wierpen zich op de lekkernij als wilde dieren en binnen enkele tellen lag de verpakking op de grond en de kindermondjes afgevuld met de muffins.

In Maputo aangekomen leer je heel snel dat links rijden in een stad heel anders is dan het links rijden op een snelweg. Aan alle kanten wordt je ingehaald, mensen die plotseling oversteken zonder uit te kijken en verkeerslichten die aan de andere kant van de weg staan.

Uiteindelijk voor donker hebben wij een hotel gevonden in het centrum van Maputo.

Na een verfrissing zijn wij de stad ingegaan om een lokale maaltijd te scoren en onze eerste malariapil in te nemen. Een gezellig centrum met diverse eetgelegenheden met een zeer gevarieerd aanbod. Later op de avond in een zwoele ambiance met de lokale bevolking nog een drankje gedronken.

Na een korte nacht en een voedzaam ontbijt de bagage weer ingeladen en onder toezicht van de bewakingsdienst de auto voorzichtig de openbare weg opgereden.

Het eerste stuk, dwars door het centrum van de stad was erg druk en al snel werden wij aangehouden door de politie.

Het ging om een regelmatig terugkerende verkeerscontrole waarbij de papieren en rijbevoegdheid werden gecontroleerd. Ik kan wel vertellen dat een internationaal rijbewijs niet noodzakelijk is.

Onderweg hebben wij langs de kant van de weg genoten van de vele verkoopplaatsen met producten die je niet zou verwachten zoals autobanden, uitlaten en bankstellen.

Uiteindelijk reden wij Maputo uit en al vrij snel veranderde het landschap en de snelwegen.

Een soort van provinciale weg met vele snelheidsbeperkingen brachten ons langs vele kleine dorpjes met mooie tropische namen. Langs de kant van de weg stonden mooie hoge palmbomen en er liepen veel mensen met diverse beladingen op hun hoofd variërend van fruit tot stapels brandhout.

Vorbij de plaats Xia Xia werd de weg heel slecht. In het laatste traject waren er veel grote gaten in het asfalt (ontstaan door het zware vrachtverkeer) en door de zware regenval waren de zijkanten op sommige plaatsen wel 30 centimeter uitgesleten.

Er was een behoorlijke stuurmanskunst voor nodig op de gaten te ontwijken.

In Inhambane aangekomen leek het wel of de wereld op hield, de laatste meters asfalt gingen geleidelijk over in smalle zandwegen. Het had gelukkig niet geregend, zodat wij zonder problemen op onze eindbestemming Tofo zijn aangekomen.

Bij Casa Barry hadden wij enige overnachtingen geboekt (dit was noodzakelijk, je moet bij de grens aangeven waar je naar toe gaat) Een prachtige boshut, gemaakt van boomstammen bekleed met riet en voorzien van een keuken, toilet, slaapkamers met bedden voorzien van klamboes, stromend water en elektriciteit en een uitzicht op de Indische oceaan. Na het uitladen van de bagage heerlijk op ons terras gaan zitten en terugkijkend op onze enerverende autoreis van 1200 kilometer zonder incidenten.

In de avonden zijn wij op zoek gegaan naar een restaurant, een duikschool en ander vermaak. Het was een heerlijke zwoele tropische avond. In het restaurant (er was een rijkelijke keuze uit diverse vlees –en vissoorten, groenten, rijst en aardappelgerechten.) belicht door een prachtige sterrenhemel en opgeluisterd door het gezang van duizenden krekels hebben wij heerlijk gegeten.

De vierde dag van onze vakantie werden wij wakker gemaakt door onze cabanaboy. Hij heeft ons veel werk uit handen genomen en dagelijks ons appartement schoongehouden en de bedden opgemaakt. Na het ontbijt hebben wij een duik genomen in de Indische oceaan en genoten van de enorme branding. De enorme golven brachten ons moeiteloos terug naar de kust. Wij waren weer heerlijk fris en klaar voor onze eerste duik.

De eerste duik was heel ontspannen, het rif niet spectaculair wel afwisselend.

Redelijk zicht, heel veel vis, grote scholen in diverse kleuren, grote steen - en schorpioenvissen en krokodilvissen. Heel bijzonder was de pantermurene een prachtige tekening en twee hoortjes op zijn kop. Het schijnt dat deze murene (*Enchelycore pardalis*) zich het liefste ophoudt in een rotsachtige omgeving. Een paar grote tandbaarsen omgeven door grote scholen vis en als afsluiting,

diverse felgekleurde slakjes brengen ons in de stemming om de volgende dag een diep dive te maken naar de manta's.

Alle duikers weer veilig in de zodiac en genietend van de hoge golven weer naar de thuishaven. Bij het strand aangekomen werd er volgas gegeven waardoor de boot op het strand tot stilstand kwam. Duikapparatuur werd door de lokale mannen netjes afgevoerd, gespoeld en opgeborgen tot de volgende dag.

Later in de middag verdween de zon achter vele donkere wolken. De dag eindigde met een spectaculair onweer. Tropische regenbuien met felle lichtflitsen veranderde de wegen in rivieren en het plaatsje Tofo in het duister vanwege het uitvallen van de stroomvoorziening.

Ons verblijf beschikte over een aggregaat waardoor wij in het restaurant onder het genot van een hapje en een drankje, hebben genoten van deze geweldadige natuuroitbarsting, totdat er een flinke storm losbarstte. Het restaurant veranderde in korte tijd in een waterballet en binnen een mum van tijd werden rieten stormluiken voor de openingen gehangen

Ons appartement bleek ook waterschade te hebben opgelopen. De rieten luiken voor de ramen waren niet alleen bedoeld als gordijn maar ook als bescherming voor de storm.

De volgende dag zijn we om 06.45 uur opgestaan. Op het strand, links van ons tijdelijke verblijf, lagen veel houten roeiboortjes in verschillende verschrompelde kleuren. De lokale armada van deze kleine visserbootjes vertrokken in de vroege ochtend. Het was een prachtig gezicht hoe de vissers de bootjes naar de kustlijn trokken en vervolgens peddelend door de hoge branding zich een weg baande naar open zee.

In het restaurant waren er enige opstart problemen, een kopje koffie was niet mogelijk vanwege de stroomuitval.

Maar creatief en bekend met het probleem werd er naarstig naar een oplossing gezocht zodat wij alsnog op onze wenken werden bediend.

Bij de duikschool aangekomen, onze spullen gecontroleerd, duikpakken aangetrokken en klaar voor onder water.

De hoge golven trotserend en doorklievend met hoge snelheid hebben wij genoten van ons vaartochtje. Na een half uurtje varen op de duiklocatie aangekomen, gelijk alle equipment aangedaan en met een achterwaartse koprol direct afdalen naar de diverse poetsstations op 25 meter.

Op een gegeven ogenblik zagen wij boven het rif enkele manta's in een prachtige glijvlucht op zoek naar een beschikbaar poets station. Een wondere wereld om te zien dat deze vissen met hun vleugels plotseling uit de diepte komen en op 3 meter afstand hun prachtige lichamen tentoonstellen.

Uren hadden wij daar door kunnen brengen maar aan alle mooie dingen komt een einde.

Onze cameraman heeft deze ontmoetingen vastgelegd op cd, zodat wij er nog vele malen van kunnen genieten. Na terugkomst op de boot even je ervaringen delen en onder het genot van een stuk kokosnoot werd de thuis aanvaard.

De rest van de dag hebben wij een surfplank gehuurd en gebruik gemaakt van de hoge branding. Het is ons een enkele keer gelukt op met grote snelheid mee te liften op één van die hoge golven.

De volgende dag hebben wij weer een duik gemaakt, ditmaal zonder camera. Het geluk van de eerste dag hebben wij niet kunnen overtreffen maar manta's hebben wij gezien.

In de middag hebben wij een walvisdrive meegemaakt. Zittend op de rand van de boot, uitkijken naar een schaduw of een staartvin. De walvishaaien zwemmen vlak voor de kust op een diepte van

circa 10 meter. De boot maakt voortdurend zigzag bewegingen om een groot oppervlak te bestrijken en een enkele keer werd er een dolfijn gespot. Na ongeveer 2 uur varen eindelijk contact met een walvishaai. Bril op, zwemvliezen aan en zo rustig mogelijk het water in. Het is onvoorstelbaar dat zo'n enorm dier met minimale bewegingen een enorme snelheid kan halen. De eerste ontmoeting met de walvishaai was niet bijzonder vanwege de afstand. Een silhouet in de diepte, een staartvin was nog net te traceren vanwege het slechte zicht.

Onze tweede ontmoeting was heel bijzonder. Een manta en een walvishaai waren gesignaleerd en direct gingen alle snorkelars van boord om dit spektakel te bewonderen. Een geweldige ervaring om zo dichtbij met een walvishaai mee te zwemmen en te bekijken. Op een gegeven ogenblik zwom iemand van ons bijna op zijn rug en kon nog net de enorme staartvin ontwijken. Ervaringen leren dat als de walvishaai wordt aangeraakt hij direct de diepte opzoekt en uit het zicht verdwijnt. Wij hebben optimaal genoten en voortdurend, boven, naast, onder en voor de walvishaai gezwommen. De manta hebben wij helaas niet gezien.

Het verblijf in Mozambique werd afgesloten met een tropische onweersbui. Ditmaal waren wij in een discotheek waar de regen uit alle hoeken en gaten naar binnen stroomden. Later op de avond werd het weer droog en hebben wij de 50ste verjaardag gevierd van de Dino de eigenaar. Een tequila met zout en citroen, proost op het succes van onze ontmoetingen met de manta's en de walvishaaien.

Het eerste gedeelte van onze vakantie was zeer succesvol. De reis werd voortgezet naar het Krugerpark in zuid Afrika, met de uitdaging om de big five te ontmoeten. De reis terug verliep voorspoedig en het grote voordeel van drie chauffeurs is dat je tijd hebt om de omgeving te bekijken. In de plantages langs de kant van de weg vele steenventjes, gestookt met hout waarin de van het rode zand handgemaakte stenen werden gebakken. De handgestapelde rijen stenen langs de kant van de weg staan klaar op opgepikt te worden door enorme vrachtwagens met grote aanhangers, met plastic zeilen omwikkeld en daarop mannen die de lading controleren.

In elk plaatsje een overdaad aan armoedig gebouwde verkooppunten waar piri piri saus, sinaasappelen, kokosnoten en houtsnijwerk in overvloed te koop waren. Uiteraard enkele stops gemaakt voor het tanken en de spieren te strekken waar contact met de lokale bevolking (kinderen, bedelaars, invalide in middeleeuwse rolstoelen) niet te vermijden was. Opvallend waren de vele jonge vrouwen met een baby op hun rug gewikkeld in een draagdoek en de bagage die zij meenamen balancerend op hun hoofden

De laatste kilometers komen in beeld, het landschap verandert in savanneachtige uitzichten. Vlak voor de grensovergang begon het hard te regenen. Rustig manoeuvrerend door een ondergelopen stuk wegdek van ongeveer 30 cm diepte en laverend tussen de rotsen, die werden meegesleurd door het water vanuit de bergen en bijna de doorgang naar de grens versperden. Bij de grenspost was de stroom uitgevallen wat geen vertraging opleverde, het eerste gedeelte van de reis zat er bijna op. Nog enkele kilometers waren wij van onze bestemming Komatipoort verwijderd. De duisternis, de regen en het ontbreken van straatverlichting, maakte het er niet eenvoudiger op.

Het was ons opgevallen dat wij gedurende de reis geen wild zijn tegengekomen. Wij hadden verwacht zo hier en daar wel enige kuddes met zebra's of in de rivierbeddingen met grote rotspartijen krokodillen zouden zien. Wat schetste onze verbazing bij het inchecken bij de Komati River resorts dat wij moesten uitkijken voor hippo's krokodillen en slangen. Deze dieren schijnen

s' nachts het water uit te komen en trekken dan het ressort in. De receptioniste liep met ons mee naar het appartement en adviseerde ons om de ramen en deuren goed af te sluiten. Op de achtergrond hoorden wij de hippo's, die in de rivier vlak achter ons appartement met elkaar communiceren. Ze wensten ons een goede nacht en gaf ons nogmaals een advies om bij het zien van een Hippo niet te flitsen. Na het uitladen van onze spullen hebben wij het huisje hermetisch afgesloten en nieuwsgierig zoals wij zijn toch even een rondje gemaakt door het ressort. Inmiddels begonnen wij trek te krijgen in een lekkere steak (blijkbaar wordt je hongerig van het geluid van hippo's). Die avond hebben wij een voortreffelijke hipposteak gegeten van ruim 300 gram met een uitgebreid garnituur van groenten en gebakken aardappelen.

Terug in ons huis werden wij opgeschrikt door een enorm kabaal. In de nachtelijke uren passeerde er over de spoorbrug enkele goederentreinen aangedreven door stoomlocomotieven. Het heeft ons echter niet uit de slaap gehouden. De volgende morgen vroeg opgestaan om een wandeling te maken langs de rivier. Het was een prachtige ochtend en bij het verlaten van het appartement voelden wij de hoge luchtvochtigheid en warmte. Stapvoets gingen wij door het bos op zoek naar de wilde dieren. Op een open plek in het bos hadden wij een prachtig uitzicht over de rivier met grote rotsblokken, hoge rietkragen en een opkomende zon. De slangen zijn wij niet tegengekomen maar in het water waren bewegingen te zien van verschillende rietpalmen.

Onze wandeling voortgezet langs de waterkant en op een gegeven moment kwamen wij bij een zeer drassig gedeelte met vele diepe sporen van de nijlpaarden Al glibberend op onze sandalen de modderpoel overgestoken en met enige verhoging van de bloeddruk kwamen wij bij een inham van de rivier. Een prachtig uitzicht op grote rotspartijen maar de krokodillen en hippo's bleven in het water en hebben zich niet laten zien.

Inmiddels trek gekregen van onze safari trokken wij weer door de prut om ons even op te frissen. Wat is het toch een geweldig leven als je wordt verwend na een spannende wandeling met een heerlijk ontbijt met diverse lekkernijen. De tafel is gedekt en voorzien van verse toast, eieren met bacon, gebakken tomaat, verse vruchten, hangop met muesli, koffie en sinaasappelsap.

Op naar het Krugerpark om de big five te zien (buffels, olifanten, neushoorns, cheeta's en leeuwen) Bij de ingang van het park hebben wij geïnformeerd of er nog een plaats vrij was om te overnachten. In Ksuzuma, 100 kilometer verderop was er nog een huisje beschikbaar. Gerustgesteld zijn wij aan het eerste gedeelte van onze safari begonnen door het wildpark. Aan het begin van het park wordt je gewaarschuwd om de portieren en ramen dicht te houden. Keurige asfaltwegen met aan weerskanten afwisselende stroken met vele grassoorten, struiken en bomen. In de ochtenduren zijn wij zebra's, giraffen, zwijnen, gnoes, antilopen en buffels, rustig grazend in de bossen, tegengekomen.

Onze ontmoeting met de olifant was heel bijzonder. Wij reden op een brug over een snelstromende rivier daarin grote rotsblokken. De brug was niet voorzien van een brugleuning maar een verhoging van cement. Wij waren bijna aan de overzijde van de brug, toen er plotseling een kolossale olifant uit het bos kwam. Onze chauffeur van de dag trapte direct op de rem en op een afstand van ongeveer 20 meter stonden wij oog in oog met de reusachtige olifant. Blijkbaar stond de kleur van de auto hem niet aan want hij maakte een misnoegend gebaar en stapte enkele passen op de auto af. Onze chauffeur zette de auto direct in zijn achterruit en met Arubaanse behendigheid een aantal meters naar achteren. In Aruba houden ze niet van overbodige ballast zoals spiegels en achterruit rijden is niet zijn specialiteit. Even leek het erop dat de olifant de afstand groot genoeg vond, maar de olifant kwam met ons weer tegemoet, met enkele grote passen. Wederom met Arubaanse behendigheid en precisie de auto vlak naast de verhoging van de brug. Wij waren opgelucht dat het gevaar geweken was. Niet alleen het gevaar van de olifant baarde ons zorgen, de zijkant van de brug kwam wel heel

erg dichtbij. De in het water glinsterende krokodillen met geopende kaken kwamen wel heel erg dichtbij. De olifant ging weer rustig het bos in ging en verdween.

Er zijn in het park ook afgezette zones waar je uit de auto mag. Op deze locatie hadden wij een mooi uitzicht over een stuk rivierbedding met aan de oevers enkele krokodillen. Tussen de krokodillen paradeerden flamingo's, een Afrikaanse ooievaar en tal van andere loopvogels. In de rivier waren de ruggen zichtbaar van de hippo's. De hippo's kwamen af en toe met hun reusachtige koppen boven water en sperde hun bekken open met daarin grote kromme tanden. Op deze plaats even lekker de benen gestrekt en genoten van de omgeving. Het was daar heel stil en het geluid van de dieren was dan ook goed te horen.

Aan het einde van de dag wandelde er een cheeta langs de kant van de weg. De auto direct gestopt op het midden van de weg. Fotocamera's gepakt en voor dat je het weet doe je automatisch het raam open om mooie plaatjes te schieten van dit prachtige dier. Wij hadden het geluk dat de cheeta voor de auto ging zitten en zich begon uit te rekken. Onvoorstelbaar dat dit diertje zo gevaarlijk kan zijn.

De neushoorns laten zich niet zo gemakkelijk vinden. De twee neushoorns die wij hebben gezien waren ver van ons verwijderd. Met verrekijkers hebben wij genoten van deze kolossen die rustig aan het grazen waren. De apen waren wat brutaler. Je ziet er eerst één, dan twee en even later ben je omringd door heel veel apen. Uit alle bomen in de omgeving komen ze vandaan. Wij hebben de safari afgesloten met een uitzicht op een hoog stenen platform met een fraai uitzicht over het safaripark. De lucht begon te betrekken.

Het is de gewoonte om bij het huisje waar je verblijft te braaien (barbecue). Bij alle huisjes staat een schotelbraai. De braai wordt gestookt met houtskool en veroorzaakt altijd enige rookontwikkeling. Op het moment dat wij bij ons huisje aankwamen begon het hard te regenen. Hagelstenen zo groot als knikkers, bliksemflitsen in vele variaties en donderende slagen echt een spektakel om dit mee te maken. Het vervelende is dat alle braai's in het park uit gingen. In het druk bezochte restaurant genoten van een heerlijk buffet, nagepraat over de gebeurtenissen en vooruitkijkend naar de volgende dag. Wij hebben heel veel gezien maar onze targets waren ondanks de vele kilometers die wij hebben afgelegd niet gehaald. De leeuwen ontbraken nog.

Om de leeuwen toch te zien hebben wij ons ingeschreven voor een game drive. Om 5 uur s' morgens in een open vrachtauto in een laatste poging om de leeuwen te scoren.

Om 04.30 uur ging de wekker, de laatste dag van onze vakantie was begonnen.

Voor de zekerheid een trui en een jas aangetrokken. Dit was zeker niet overbodig.

Wij hadden verwacht de wegen op te gaan die voor ons niet begaanbaar waren. Dit was echter niet het geval. Wij bleven netjes op de wegen rijden die wij al kilometers lang afgelegd hadden.

Wij zaten achter in de vrachtwagen en beschikte over schijnwerpers. Een enkele keer zagen wij in het licht van onze lichtbundels, glinsterende ogen van een gnoe of een antiloope. Na een kwartier stopte de wagen en werden wij alert gemaakt op de aanwezigheid van een kameleon die in de struiken zat. Ik moet toegeven, een knappe prestatie om in het donker een kameleon te vinden.

Ondanks de kou was het een bijzondere rit. Olifanten, zebra's, giraffen, gieren, uilen, alle dieren waren aanwezig, behalve de leeuwen.

Na twee uur rijden een leeuw met een leeuwin goed zichtbaar in het gras. Even verderop kwam er nog een leeuw aangelopen. Iedereen met fotocamera's in de aanslag pakte zijn kans om deze dieren vast te leggen. Voldaan maar verkleumd zijn wij teruggereden naar de basis. Een heerlijk warme douche een smakelijk ontbijtje, klaar voor de laatste 400 kilometer naar Johannesburg.

De laatste kilometers verliepen voorspoedig en aangekomen op het vliegveld hebben wij onze huurauto ingeleverd die ons probleemloos overal heeft gebracht waar wij maar wilden.

Onze vlucht vertrok om 23.55 uur.

In Parijs aangekomen, drie maal door de douane gecontroleerd en vervolgens overgestapt om het laatste stukje van onze reis te voltooien.

Een reis om nooit te vergeten.